

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	4 ft — kr.
Fél évre . . .	2 — —
Negyedévre . . .	1 — —
Egyen szám ára . . .	10 —

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . .	4 ft — kr.
Félévre . . .	2 — —
Negyedévre . . .	1 — —
Egyen szám . . .	10 —

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hírlapdíjak díj 3 hasznos polt sorért 5 kr. — Többszöri vagy terjesztés nélküli hirdetések díj 3 hasznos polt sorért 5 kr. — Többszöri vagy terjesztés nélküli hirdetések díj 3 hasznos polt sorért 5 kr. — Többszöri vagy terjesztés nélküli hirdetések díj 3 hasznos polt sorért 5 kr.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető költségek „Vác” szerkesztőségéhez író út 84. szám alá Vácra küldendők. Előfizetési helyben Spitzer Miksa könyvkereskedésben is.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Vác, 1872 július 3-án.

Irányelvek a községi rendezésnél, tisztújítás, szervezkedés stb., ezek képezik a közelebb lezajlott követválasztási mozgalmak után beszélgetésünk tárgyát. Még csak pium desiderium az a szép jövőd, s már is százféle árnyalatot s ugyanannyi különféle nézet merül fel e tárgy körül. Mi gyakran elmondottuk, hogy milyen kívánatos volna ezen igét már egyszer valahára testvé változtatni, de mind hiába. Nálunk nincs korszellem, vagy ha van, és motogutáni meri alakját, oly bekőba esavargatjuk, hogy elvész, mint a fellegek uralma.

A községi rendezések előmunkálatai pihennek. A mi árcédái boldogságunkat ott szorongatják valamelyik városházi asztalfőbe, s amolyan deo gratiás módjára még talán azok a új urak meg is ölik, hogy halva született magzatuk legyen.

Nem gondoltunk egyebet a füleinkbe csengő nézetek után, minthogy majd ott tesszünk a hol eddig valánk.

Eljött a féltékenykedések és retrográd jóakaratok korszaka. Mindenki kíván valamit, és pedig olyat a mi gazdaszerinti s reá nézve üdvösnek látszik. Az egyik úr nem akar rendezni községet, mert az elsielott munka soha sem eredményes jó sikert, — a másik úr, akar ugyan községet rendezni, de csak úgy, hogy mindenütt pártállás foglaltassék el, s a képviselét lelke, mint eddig volt, az egyéni érdek, s ha lehetséges, a régi slendrián maradjon.

Nem kell qualificatio.

Az egyéni szabadság nem tőr meg szorításokat, gondoljanemelyik, s ha eddig élni tudtuk a magunk zsiáján, mért legyünk ezután okosabbak. Tanítsuk meg a népet törni s engedelmessé, ennyi az egész, s azután mi éppen olyan város urai maradtunk, mint eddig voltunk.

Nemde, gyönyörűt eszmenetnek? Ezt halljuk, ilyeneket mondogatnak nekünk nponta; tehát végre bele kell élni magunkat az ilyen gondolatokba,

és talán csak elismerjük, hogy ez más-kép nem lehet.

Oh nagy idők! oh nagy emberek! oh változandóság jöjjön el te országod! Az újabb időben teljes tudomással és fogalommal bírhatunk a jövendőről, mert mindenki ki meri mondani nézeteit. Mondjuk ki mi is határozottan.

Tehát az átalakulás egyéni combinationának legnagyobb részével nem vagyunk megelégedve, mert előltünk a város érdeke sokkal szentebb, mint-hogy abból pártkérdést csináljunk, — sokkal fontosabb, minthogy azt egyéni érdekeknek rendeljük alá.

Mi qualificatiót kívánunk; még pedig a községi képviselőkkel legalább miveltiségi, a tisztai kar képviselőkkel szakismereti és szervező képességet. Nem csak azt tekintjük, hogy látassunk valaminek, hanem hogy legyenek is valamik. Tisztelettel vagyunk a város régi urai (?) iránt is, meghagyjuk bennök a mi jó; de bevisszunk községük a meghasonlást, az újabb kor embereivel. Nálunk nem csak az a tudomány, nem az a qualificatio hogy valaki jó, hogy elég öreg, hogy ismer már sok embert a városban, hanem hogy bire szakmerettel megfelelői hivatásának, ke-reesztül bírja-e vinni a rendszeres szervezkedést, úgy a mint kívánatit. Ilyen emberek fogunk keresni, s csak ilyenekre adjuk szavazatunkat; mert előtt annak is az ideje, hogy ki legyen sepever Augiás istállója.

Török Kálmán.

Vác, 1872. júl. 4-én.

Bár mely lapot vegyünk kezünkbe, nem csak telve van a választásoknál alkalmazott közös katonaság, s sor ezredek időtlen beavatkozásával, sőt egyhangylag elítéli a fegyverhasználat jogtalan sőt embertelenséget.

Mi szándékosan hallgattunk a városi választás alatt előfordult katonai demonstrációkról; challgattunk pedig azért, mert abbéli örömtünk, hogy a választás a polgárok részéről példás és

a fegyvelmező katonasággal van a vis fegyvelmezettebb rendben ment végre; nem akartuk épével keverni.

Most azonban regisztráljuk a hősies katonai intervenciókat annak megmutatására, hogy valamin az egyenruhás policia a rendfenntartás tekintetében a cázáll ellenkezőt ér el; egy sorkatonaság a választási rend fenntartására — midőn minden polgár legzenetartás jogát gyakorolván nem ismer maga felett egyenruhás urat, — nem csak cázállan, sőt veszélye.

Mint tudjuk, a városi választásnál a helyben állomásozó vadász zászlóalj volt kiinduló, mely zászlóalj minden embert öngyátlól lefelé az utolsó közlegényig nem csak ismerőse a szavazoltságosság sőt helyely-helyely baráti viszonyban is áll egyik a másikával, mind ennek dacára a brutális és jogtalan beavatkozás oly mérvet öltött, hogy csak az egyedül mindenható gondviselés gátolta meg a súlyos sebesülések és halálosokat.

Ha ezen sorkatonaság képes volt — valószínűleg felsőbb utasítás folytán — eszélytelen intervenciókra maguk feljogosítani, mit tehetett más helyen az egész idegen katon.

Mint szemtanúk írjuk e sorokat és állíthatjuk, hogy legkisebb mozgás, egy erősebb éjen a balpárt-kialtás valóságos extasiába hozta nem csak a parancsmoskodik öngyátló, sőt még a mind megfoghatatlanabb, a magyarul jól értő és beszélő Cordieu nevezett kapitányt.

Nem szólnok arról midőn egy aszói izraelitai a nép beakart kísérteni, és ők ezt félreértve, a rendelkezés alatti huszárságnak ataque-ra adtak parancsot, hanem midőn az őrnagy ur capricioza magát, hogy a szavazók ne zanjonganak, ne éljenek a balpártot és e védtelen nép ellen ataque-ra rendelte a lovaságot, nem csak kárhözvaló sőt még mint egy indulatos feltelet arrogans embert a nyilvánosság útján is bevádoljuk — Többi között:

Czikkirő feljogosítva hitte magát

tiszteletteljesen arra kéri az őrnagyot legyen szives mérsékelni magát mert a nép nem érti azt a nyelvet melyen ő kívánásait kifejezi, és erre ő ír Bestien, Canaille, ihr, Viecher illetve a választókat, parancsot ad a lovasságnak a népet megrohanni csakiró csak egy vadásztestét által let a eltiporástól megmentve; a megrohant nép, kik között tisztességes nők, gyermekek voltak, az által lettek megmentve, hogy úgy látszik a lovasságnak, vagy éppen sokkal emberesebb lovainak volt eszték, és így csak egyetlen falusi ember lett eltiporva.

Mi bírák vagyunk azt a kérdést intáni: van-e mulhatatlan ily alkalommal matóságára szükség? és ha feltöve de meg nem engede van rá szükség, nem volna-e jó ily alkalommal őket külön utatással ellátni? főleg a mai kor veszélyes fegyverek használatát ellátni, és megmgyarázni, hogy még annak a Szadvánál megmentet katonai decornumak állítólagos megsértése esetén sem ily védtelen tömeget fegyveresen megtámadni.

Végül, midőn a balpárt egyedül maradt (mert a csekély számú jobboldal leszavazott) a győzelem biztos tudatában öröme tömpontját érte, zajos élmekbe tört ki; — ekkor Cerdue kapitány úr kijelenteni kegyeskedett, hogy a legelső örömlövére belövet a tömegbe, már most kérdjük: ha véletlenül valamely eszelős embernek eszébe jut a dunaparton győzelem először tenni, indoklva leucue-e a tömegbe lovetni?

Mind ezekből az a tanúság, hogy a nemzet nyelvét és genúisát nem ismerő, isten tudja melyik osztrák tartományból besorozott, vagy éppen pusztán a soldárt é professio katonaságú uri emberekre nem csak ilyen alka-

lomkor de egyébkor sem bizzunk rendfentartásit, mikor arra szükség nincs. Katonáknál becsulják a hőies irányu ambíciókat, hanem ezt ne védetlen emberek irányában, hanem ott gyakorolják, hol fegyver fegyver ellen áll vis á vis.

Ha katonaságunkat adóexceutiókra, és alkotmányos jogokat gyakorló polgárok irányában használhatjuk csupán, és csak is itt b írja megmutatni hőiesességét, ugy nem ismerjük, a ne mes célt, mely végett katonaság létezik.

Veritas.

A közös iskola.

— Néhány szó a szülőkhez. —

Nagy örömmel szolgál, mikép alkalmunk van regisztrálni ily tényit, mely a művelődés minden igaz barátját meggyőzheti, mikép városunk a közép-kori marasmban nem sulyedt el; hanem törekszik az újkor eszméinek kivívása által, társadalmunkat azon magas fokra emeli, a melyet Europa többi polgárosodott népe már elért.

Vácza k közös iskolája van. A volt izr. tanoda ezé átváltoztatott. A beiratások már kezdetüket vették.

Oly vívmány ez, a melyre büszkélhetünk.

Az iskolába járó gyermekeink nincsenek itt vallásfelekezetek által elkülönítve; a vallások iránti gyűlölet, mely drága hazánkat is nem egyszer polgárháborúba dönté, már csirájában elfojtatik, tetté válik az emberiség jelszava: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.

Eleg itt, hogy emberi képed van nem kérdik, hogy melyik egyházat vallod a tiednek. Az országnak derek polgárt nevelni, ez a feladat; nem pedig valamely bologdító egyház fiát.

Az ultramontanók, nyárspolgárok, conservatívak és estera omnia, kik gondolják sörházi mindent tudó bölcsességük által a haladást megakadályozhatni; hatalmas logikával bizonyítgatják: „A felekezet nélküli iskola az erkölestelenség és vallástalanság ápolója.”

Ha kérdik, hogy miért? Rövid felelet: Nem tanítják a fukat sem a katekizmusra sem a bibliára.

A közös vagy felekezet nélküli iskolák az erkölesség és vallásosság legbelsőbb istápmi, mi kitűnik abból is, hogy vérré válik már a zsenekorruknál a felebaráti szeretet mely egyes-egyedül az emberi lét és társadalmi rendnek oszlopát eleme, napvilága, életét ereje.

Es mi adatik ott els? Talán oly tantárgy mely a vallásossággal vagy az erköles alapigazságaival ellentétben áll?

Az ismeretek minden ága. Olvasás és számtan ugy, mint bármely felekezeti iskolában.

A tudomány vallás szerinti osztályozni lehetetlen. A református ép ily földirattal vagy természetannal bír, mint a zsidó vagy kath. felekezetű.

Mint hogy akármely egyház fia látogathatja a tanodát; mi nagyon is természetcs, vallástan nem képez rendes tantárgyat.

De ez nem akadályozhatja a katholicus vagy más hittű, hogy a hitoktatásban a tanodán kívül részesüljön.

A mondatokból világos, mikép a közös iskola által a vallástalanság nem csak, hogy nem terjesztetik; hanem a közökölcsőség és testvéri szeretet megszerbődik.

Azon kívül a tanuló oly ismeretek birtokába jut, melyek nélkül az élet viharait sikerrel ki nem állhatja.

A mai művelt világ oly igények.

TÁRCZA.

Csalódások.

— Elbeszédés. —

(Folyt.)

II.

Ha a nyjas olvasó őrdemesnek véli a majális helyiségét megtekinteni, ugy kénytelen egy R** városától félórányra es kis erdőbe, vagy is inkább, nyári mulatságnak a természet nagy ereje által elkészített ligetbe követni.

A városból szép, egyenes út vezet egész az erdőig, mely oly ritka, hogy kocsival kényelmesen lehet járni egy bizonyos pontig, a holott, a terebélyes ven fák, s a facszerűk sűrűsége és a hirtelen völgyhálat elzárta a kocsival menést; csak is egy helyen, nyugatról lehet a völgyalján és a kivágott facszerűk törzsein át behatolni a gyönyörű völgybe.

Belépén a völgybe, megelpeve öröszük magunkat a természet szépsége által, tekintve ezen völgyet minden oldalról körülvéve partokat, hátukon őrsi nagy fákkal, melyekhez nyájasan simulnak az apró cserjék egybeforró ápaikkal, hies árnyat vetve a nap forró sugárait.

Végig tekintve a völgyet és parkjait elborító szöbhnél-sebb erdei virágokon, melyek tarka színvegyülke oly kedves összhangzásban van a cserjék zöld lombjaival, melyek közt a csalogány zengi csattogó dalát, minált lenn a kis mehecske s ezer meg ezer különféle bogár dongva ropul virágról virágra.

Beljebb érven a völgybe, ott találjuk az őrsiai fákka körülvelt tanezkört, melynek talaja egyenesre van kicinálva, kisperrve, és megöngöve.

Ezen tanezkört szép hölgykoszorú övezte. A fatársig szibongott széles kedvelten, jöttment, sürgölődött-forgólódott, szépelegtek jobbra-balra.

A tanezkörön kívül különféle néposportok voltak láthatók.

A tanezkör közelében ott voltak a hosszú asztalok, megrakva étkek- és italok kal; ezen asztalok körül ültek a vigkedő ü öregek, kik közt folyást zengett poharzás közben a felkösözöndések magasztos szözata. Amott, a zöllygéből összetakólt pinceben a korsómasros mérlegelődött, miért nincs neki legalább is száz keze, hogy ki tudná eleigíteni a szüdeskedő pajzán ifjúság igényeit, kik seregrelt ostromlaktk csapraütött hordják.

Volt ott aztán cukrász, mézes-bábos, kussócher, s ki tudná még mi nem.

Itt-ott a körül lévő fákon zászlok lengtek, melyek tetőjén cianos koszorók függtek alá szalagszalmonál díszítve.

Egy terebélyes ven fának mohával borított törzsekén a nagy dob látszék nyugodni, míg a kis kisebb ott bent tartotta a pihenőt.

A résztvevők számaa folyvást növekedett. Kocsik egyenként álltak és mentek, melyek a víz községéig szállították.

Az új magyarak, tudnillik a zeneséek, folyvást zsumójságról panaszoktattak; kivált azok, kik a fuvozharszerit kezelték, nem gyöztek eleget jani.

Végre elővette ki-ki a magába harszerget, s elkezdtek a hangokat próbálni. (Stimmen).

Aztán az előjátékos hármát ütő vonójával hedgéljére, alja elszóta és kezdő-tölg kezdé:

„Azt gondolod, hogy én hüsm, Hogy te téled el kell visálnom. En szeretőt majd talalok, De te kis lány majd megválszom.”

Az ifjak vig szökéssel lejtekkel választott tánczosnájuk felé és meghajta magukat elöttük, folytatták a lassú szedvást, melyet a zeneséek oly művésziessen huztak lábuk alá. Es alatt kocsik érkeztek, melyről két ifjú szállt le, és egyenesen a tanezkör felé tartottak, a hol ott megeltek a formazserű öbölvezet, s meg állva körültekintettek, mintegy keresve valakit.

kel lép
tízleibn
na; ma
málna
bet, a
elynel
1
sége s
olvast
domán
T
ja: a
tiszté
hető
K
dárnt,
sége:
szabad
Remél
holmi
söt kö
fénysu
N
ideje;
fogni
tás na
rülhet.
Kere
(v
17-ik
„Joó
vezett
áthatu
mi társ
E
ges ez
peldáj
vissza
geiről,
egy i

kel lép elő, melyekről még a közelmúlt tiszában álmódolni sem mertünk volna; ma nem elég a boldogulásra, az axiómának tekintett: „Apám se tudott többet,“ hanem tudni kell, különben elnyelnek az élet hullámai.

De az ismeretek nélkülültsége azért régi igazság: már a szótárokból olvastuk: „Elvész azon nép, mely tú domány nélkül való.“

Tehát a közös iskola célja: a hazának hífi, törvényeit tisztelő, erkölcsös, haszonnevető pol: árúval kiképezni.

Ki nem tudna lelkesülni ily tanodáért, mely a 19-ik század három szent-szabadság megalapításán törekszik. Reméljük, polgáraink törekvése nem homli demagógok által félreteszett; sőt közmelegkedésülkel a közös iskola felvényszerűségeit terjesztését lehetni.

Nemjék tévőtávir. Itt a beiratás ideje; miutassuk meg, hogy fel tudjuk fogni a mai kor szellemét, mi a beiratás nagy részvéte által legjobban sikerült.

Egy hazafi

Kereskedelmi érdekekben.

(Vonatkozók Józ Sándor úr czikkére.)

(—) Lám a „Váczer“ lap april 28-iki 17-ik száma egy vezércikket hozott „Józ Sándor“ név alatt, melyben nevezett úr lelkesülten, ügybenalomsól áthatva, avatott tollal egy kereskedelmi társulat alakítását inditványozza.

Elmondja czikkjéről, mily szűkágés ez intérvény nekünk, más városok példáját hozza fel, — szól a senalok visszáseiről, a megalakítás nehézségeiről, s többek közt így ír:

— „Tudom, hogy óhajom egy yidőre a piumdeseriumok

közé tartozik, azonban ez nem riaszt vissza, hogy a kezdeményezés és azzal járó mindenféle critica terheit magamra ne vegyem.“

Ha nem csalódom, Illés L. a nevezett lap 18. számában egy az inditvány kivitelét megkönyvitő javaslatot tett közé, melynél fogva az ugy is csendbe merült „Merkur“ kör alakítatának át. Habár semmi fontosságot nem tulajdonít és czikknek, mely gyugye érvekkel akarja a „Cosmopolitákát“ meggyőzni, — de mindeukor el lehet olvasni megfontolva a dolgot. . . .

Három hó mult el azóta és semmi sem történt. Városunk kereskedelmi osztálya hallgat s talán mint Józ úr írja „borsódzó háttal gondol a netalán létesülnéző egyletre“ nem véve észre, hogy minden óra minden perc drágán lesz egykor megfizetve, mely saját gondatlanságunk és a Pató Pál-féle, ehlfirádunk arra még elv követése miatt most veszendőbe megy.

És a kezdeményező, ki oly elhevült, mintegy glóriától övezve ekkép végzi czikkét: „Ha senki más, úgy én fogom kezembe ragadni az etéren loagtatandó reform-zászlót“ szinte hallgat, és hihetőleg más idők — más emberekre vár. . . . ?

Vagy nem akarta kereskedelmi zászlaját a képviselőjelöltéké közt felütni. . . . ?

Vagy talán a zászlógyártók annyira elváltak foglaltva, hogy Józ úrnak nem voltak képek egy feliratot készíteni: „Reform“. . . . ?

Mind ezt meglehet bocsátani, tekintve az igult kedélyeket, melyek a képviselőválasztás előtt nem gondolhattak más ügyre, — de most, midőn

a választás befejezve van, úgy hisszük, kezdeményezni kell, és reménylünk Józ úr nem veendi rossz nevíl, ha figyelmébe hozzuk a közmondást:

Az igéret szép szó,
Ha beváltják úgy jó. . . .

Igen, kezdeni kell, mert nagy idők elé nézünk, s nem lehet tudni, mily jóvá váv akerekedelemer. Midőn alkalom van, midőn mindenki kezét nyujtand az egylet megalakítására csak kezdeni kell, s nincs oly erő, hatalom, mely azt szédszórni képes volna.

No de mi nem félhetünk semmi vizslától, hisz itt van Józ S. úr, ki mint hisszük legközelebb részletekbe fog ereszkedni, mint erre april 28-án (—) alatt a „Váczer“ szerkesztője által felhivatott.

S ez nem csak óhajuk, de busgó szavait elmonkve vése, követeljük is a kereskedelmi érdekekben, különben azt kell gondolnunk, hogy Józ úr keblében a közérdekek tüze csak ellobogó szalmaláng volt, vagy (mitől isten menten) a reform-zászlót folyosnak találja.

Ísmétlen felszólítjuk tehát Józ urat lépjen elől tervjavaslatával, hogy a kereskedelmi érdekek minél előbb orvoslat nyerhessenek.

Hírek.

Vásári áres szalva. Junius 30-án s követők napjain megtartott vásárunk épen semmi forgalmat nem létesített, — kivéve az alig vásárnak mondható Vasárnapot, midőn is vidékünk népe igyekezett csakely igérvényt későbbiekben a általános megkezdett aratási munkálatokat végezhessek.

Az iparosok és árusok panaszkodnak, hogy a fuvárbert sem voltak képek előállítani bevételükö. Termény kereskedők épen semmi üzletet sem kötöttek, és a külsoron álló erőmvényi s szemfényvesztői sátorok is kevés habotázó községet fogadtak be.

Ezen két íjfi, mit a nyájás olvasó is sejteni fog, Desz és Gyula volt.

Az utóbbi nyugtalanl járta körül szemét a hőlgyeken, de kit keressett, tudniillik Gizellát, nem látta sehol.

— Oh! én szerencsétlen, rebegő fájdalmas, tehát ismét csúslótam? . . . Ó nincs így? . . .

Nem akart saját szemének hitelt adni, s karongfoga Deszét megkerülték a táncz-kört, merő néve sorban mindlen nélt.

Gyula hírtelen megállt s Desz előfordulva mondá:

— Desz! . . . Desz! . . . nézd! . . . Gizella itt van! . . . itt kell lennie; nézd azon barnatársas nót amott, ki kezében virágcsokrot és finom csontlevegőt tart . . . Nem csalódom, ez ó anyja az.

— Valóban? szól Desz, ha egy van, tehát menjünk közelebb é nöhöz és kiserjük figyelemmel, mert lednya két-ékvitlen nem fog soká távol maradni tőle.

Ezért nevezett nő felé közeledek, ki örömetlen arczal legelőt szemét a tánczó ifjúságn.

Midőn közelebe értek, tisztelteltesen átvöltozték, mit a nyájás szivveltséggel fogadtak.

Ezen előnyöket Gyula, kit a nő már kisse ismert, fölhasználva, beszédbe eredt

véle, s csak hamar alkalmat talált, hogy magát és barátját bemutassa.

Epen Gizella felét akart kérdészködni, midőn a zene és tánc megszűnt, kiki helyére kíséré tánczosóját.

Ugyazon nő leánykija is, kivel a két íjfi társalgott, anyához tért, kit midőn Gyula meglátta, elköpedt s mintegy elbűvölve, szóltanul bámult.

Azután mindketlen mélyen hajoltak meg előtte.

— Ah! most értem, mondá Desz magában miatlata leányt nézte, miért nem találtuk föl előbb ezen anyagyt; ki ily híjós és fúrge, mint ő, nem illet, míg a többi tánczot, tehát ő is tánczolt, és Gyula nem ismert föl a ok aprózás és forgás tökélegében.

Gyula némán és zavart meglepetéssel nézte a leányt; úgy tetszett neki, mintha nem az volna, kit szeretett, és kedvéde mondá magában.

— Különös! tehát ily nagyon megváltozott midőn nem láttam? Nem is is mertem volna róv, ha azon szép kék szemek nem emlékeztetnének s azon dúsásgad hollőfelete hajzat, szóval, mindbenben a régi, csupán arczaine és viselete változott. Most egészen elentette ez előtti viselkedés, arca, melyet eddig halvány és búsokomnak ismertem, most rózsapiros szíabben a legvább

kedélyt fejezi ki . . . mily pajkos! . . . mennyit mosolyog! . . . s hozzáim mily hídeq, mintha most látta először . . .

Mig Gyula így tömődött magában, az alatt Desz, ki nem tudta tura megárvadni Gyula ámulatát és különös viselkedését, társalgóvalt iparkodott barátja zavart pállatolni, másfélel vezette a leányka figyelmét, ki alig volt 15-16 éves. Kellendős és pajkos vigkedt.

A leányka korához illő étlénk, finom bái öltözéket volt.

Közösszín túl-ruha ugyan ily fésszes derékelt volt rajta, mely még inkább kiemelte báját és deli természetét, s mely oly öszevaló volt arczának rószával.

Mondhatom, a leányka elragadtató szép volt, és a legfinomabb izléssel öltözve.

Ha a természetesebb, és lehet-e csodái ni, az azt mondom, hogy ezen leányka léttára Desz közelebb hírtelen heves szerelme fogá el.

A zene újra hangzott, és Desz örömtitassan hívó tánczra szíve tolvaját, ki egy búbbás mosolyalyl felet és fölkeve szeliden pillantott Deszre; azután tova lejtettek.

— Oh! e mosoly, gondola Desz a leányt szemlélve, ezen mennyei öröm, mely arczán ragyog . . . a kedély, mely szemének kék tükrében mosoly . . . elfeledtől velen a menyországnak . . .

(Folytatása követ.)

Mintán ez időben az arabok foglalja el népünket, s így még a friss gabna sem jöhet piacra, nem volna-e mindenkire hasznos és előnyösebb, czen (a legalkalmatlabbak helyben tartani szokott) vásár három — négy hetére elhalasztásig az ügyes talvajoknak elvenni, különben ezek is kevés számmal jelentek meg városunkban. Árakat nem jöveztetik, sem vásalást, sem kereset nem levén.

A bögny-dalfűz mult szombati gyűlésén el lett határozva az egylet felosztása. Véglegesen ma tartandó közgyűlés határoz. Örömeim üdvözölték az egyletet megalakítókat, hitűket, hogy a pártviszáltyok a dák körbe nem hatóvá, elválandó leend a dalfűz, — annál inkább ajánlattal jelentem most felosztást.

Városnyi polgártársunk szökevényben a választás alkalmánál 500 ft árú kártyák. Midőn ezt constaltjuk, szomoruan kell mondanunk, hogy a pártvezetés legelőször dühbe városunkban uralg; sajnos, de igaz!

Ismeretlen tettesek az alvárosi temetőben a virágok és ifjú csemotéket letörökdik és megcsontatják. Felhívjuk erre rendőrségünk figyelmét, annyival inkább, mert a gyászok kegyetlenül így megcsertése általános bűntől okos!

A kévéháznál írt soraink helyét figyelembe részesítik. A legutóbb helyen belátják felszólalásunk igazságát és törekedtek a jelzett irányban megjelenni. Többök közt kapunk egy levelet, melyben egy helybeli kévéháztulajnosnak íjezi, hogy egy némely transzlahán lap undogardáldokosát nem szívélty tovább; íjezi, mik a menyire tite keltek, hazafüggenak eleget fog tenni.

Némelyeknek úgy tetszett, mult heti sorainkból, korlátoltság és illiberalizmus kibetűzni. Ok vilgpolgárok, tehát nem helyeselhetik a németek elen irányzott támadásukat.

Mink tisztán és szeretjük a német nemzetet. Midőn néházn, bécsi lap szemeltem alváloság miatt felszólaltunk, tettük azért, mivel hirlapj költelenségünk, az igazság és jogosság elen irányzott merényletj elenében, jöljön az akármely oldalról, minden erőnkkel sikrs szálán, s nem azért foglaltunk ellenségs álláspontot, mivel mert a dőfös orszák straszéjdánkjot származik, hanem mivel lbbal tiporják az igazságot és méltányosságot.

Még néházn azt akarunk intőzni a csomopolitókhoz! Önök azt hiszik, hogy vilgpolgárság abból áll, hogy saját nemzetüket bezenyessék és a németeket kacerkődnak; fogalmuk szerint a csomopolitizmus és a hazaszeret őesse nem fér.

A ki csomopolit, az emberiség szeretetét szent éreztől öb, nem ismer semmi korlátot a nemzetségek közt: mindenki embertárs; legyen az francia vagy német, angol vagy magyar.

De ki, míg a magyar lakót szereti, nemzetsé sértés dőbbát téri hogy gyálászk; az sem csomopolit, sem hazafi, hanem megvetendő Csoiolócnoka.

A ki hazáját nem szereti, az nem viselheti, siven a többi nemzet sorát; a vilgpolgárság lőkess az egész emberiségről, a hoya hazája is sorozatik.

Tudomásul adatik, miszerint az itihelyi nagy-gymnasumban a nyilvános rendezés vizsgálatok f. h. 8-kán veszik kezdetüket e tartanak 24-ig bezárólag. A magánvizsgálatok f. h. 25-kán, az énekelő szavazófeladatok egybekötve pedig f. h. 26-án délután 9 órákor a színház helyiségben fog megtartani.

Ezen vizsgálatokra a szülők és érdekelteket tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Weeneheim Krisztina grófnő menyegzőjét következő jétékony adományával örökölte meg 100,000 ft, egy békésmejei árvaib, 25,000 ft, a magyar irók segélyegylete, 25,000 ft, a pesti Erzsébet-díjazás, 4000 ft, pesti vakok intézete, 4000 ft, a váci siketendők, 2500 ft, az aradmejei díjazás, 800 ft, a bécsi, új-kiyási, szentmártoni és szekúvári szegények szentmaria, 2500 ft, a grófok három gyámja közöl mindenképen évenként 5000 ft nyugdíjt. Becker volt házi orvosának egyszer mindenkorra 5000 ft Tóssainz Alexandra nevelőnőjének évenként hallalig 2000 ft. örökösének pedig egyszer mindenkorra 10,000 frankot. Desszins Jenny fiatal fíráskedőjének 2000 ft. tőkét és 3000 ft. évi nyugdíjt. Soproni Borbála gondviselőjének évenként 600 ft. nyugdíjt tovább 1000 ft, a pesti lipótvári templomra, 4000 ft. egyú egyházi adomány, s még több helyet adományozt, mint ajánlékot vagy nyugdíjat az a helyi családok javára. E nagyobbiszéri kegyelmeinket, melyeket a „Magyarország és Nagyvilág” költvetik át, nem azért említtük le, hogy grófok az adományozó grófnő nemek tetteit és szívségét hirdessék; mert ő ez nem díszdívjok tette, de felelmitjük háltól, melyet a városunkban levő szegény szerezésenlén siktetendők íránt is tandított kegyessége részéről, a szerezéselének nevelőben kiérdemelt. Ismét dőbbát meg a grófnő, s adja a gondviselés, hogy sok ly mágnságje legyen a hazának, ki a főúr fény köztöt sem feledézik meg a polgári cserényekről.

(Hatalmosság) Mult heten kedves barátunk s jó polgártársunk hazgakt el bennünket, s költözökdtek örök, hazájokba: Dubrovay János, a gyászlevél így hangzik: Dubrovay Leksza Teréz, és Szander Dubrovay Amália menyegzősorozottól szível jelenik szeretettel. Dabrovay Ádám ocsó hosszas szenvedés következtelen élete 63-ik boldog halászássa 32-ik éveben, a halotti szentmiseg átjatos felvétele után é. h. 27. napján l. h. 6 órákor történt. Gyászok kimúl sítb, stb. stb. új öreg ur számos jó barátját, rokoniak és ismerősi kiteríték a sírkörbe. Aida, — porairai! Rothenburg Arkanyal: A gyászlevél így szól. A betegölője igalmarend tagjai szomorozottól szível jelenik Krisztianban szeretet testvérük nagyon tiszt. Rothenburg Arkanyal okeleves szédés, irgalmas rendi tartományi támasos és váci parjának f. évi Janus hó 30-án d. u. 8 órákor, életének 53. éveben szélhűlés által történt gyászok kimúl sítb, stb. Nyugodjék békeében. Továbbá Slapák Lajosné. A gyászlevél szól: Slapák Apollonius, László, Mária ének szerető Vámosos János m. h. honvédelmi főhadnagy, úgy fűk Vámosay Arany, benső fájdalom meghatottan s mélyen keserő szívvel jelentik szeretet s feledhetlen édes anyját, illetőleg, napra és nagyanya óvni. Slapák Lajosné, s. Rozsnyó Apolloniusnak, f. évi. jul. 1-én éjjel 11 órákor, élte 61-ik éveben gesorvasásban történt kimúl sítb, stb. Béke porairai!

A keesekentli lapokból olvásunk a következőket: „A hírszerint évezetes napnak névünk előbb. A jóv vasárnapon, f. h. 23-án, Jókai, Vidás és Simonyi urak megígérték, hogy előadásokat fognak tartani a helybeli színház körében. Jókai testgyakorlatát és emellett előadást fog tartani a felett, hogy miként bukatnak el az ember kezégy másútan kövözött városokban is a nékél, hogy az orrát bejűze. Vidás a nemzetgazdasági szempontból fejtegeti, miszerint ő ezental mindent megválasztják képviselőnek, ha neki sikerelend olyan vashoront feltalálni, mely minden jobboldali választást leboronál. Simonyi pedig a németek és oláhok kiserkedéltel bírányitandja be, miszerint ő képes az ezental bekövözendő választásoknál keresztlyt venni.

hogy mindent baloldali válasszának s hogy az éddi jobboldali követek csak az ő nagylelkűségének köszönhetik megválassztatásukat; mert ő neki hatalmában áll egy baloldali választásból annyit csinálni a mennyi tetszik, t. g. a fénkyégyes géppel. Az eladásokat görög túz főenyéd összedíttant nagy csoportozat fogja beírni. Melyen Simonyi mint a fénkyégyes nyargaló hős fogja a közép pontot képezni, Jókai és Vidás pedig jobboldali hátról támogatást állnak mellette. Előadás után nagy rókadászatot fognak improvizálni.

Hazánk majdnem minden lapjával cseborvasunkban állunk, de ly, különösen 36-ikra nemkedők otrombázást még sehol sem olvastunk, részintől hátrafözöttan merjük mondani, hogy Jókai és hasonló ellenzék a kapacitások bukadást meg a legfantasztikusabb környádpárti sem merve volna ly hangon illusztrálni, kedves szerkesztő collogánk csapja el ezt az incarnatus, neveletlen udolozást, — becses lapja ly hangon szólni nem szokott.

Az „Apollo” című zeményelőiratnak 12-ik füzeté ly megjelent. Tartalma a következők darabokból áll: 1. „Körös csárdás” Dusinsky Ljótól. 2. „Scherz” Magurányi Józseftől. 3. „Az ébredő ibolya” dal Lorenz Jánosól. 4. „Orkényel” gyors polka Borovits Károlytól. 5. „Közös vágyak” monodra vanak kidolgozva, s változatossgakkal a különféle izésls elhözött igényének megfelelnek. Igen csinos Lorenz János, az ébredő ibolya” című dala, mely által külön szöveg áll, nemelőli fordította sikerrel. Beneked Adorján. Ujlag melegen ajánljuk e hasznos zeményelőiratot a nemzedékek közönség figyelmébe. Előfizetheti e lap kiadóhöz ismét is. Árát egész évre csak 5 ft.

Az egyesült magyar gőzhajózási társulat megrendeje Pest, Vácz, é. h. Esztigony, m. k. 20-án f. é. május 23-ánál kezdve tovább méntésközös:

Főfőfő.

Pestől Esztigomba	6. 30. p. reg. 3. —. —. p. n.
Váczra	6. 45. p. —. 4. 5. p. —. —.
Esztigonyra	7. 15. p. —. 5. 15. p. —. —.
Verczőcöl	9. 30. p. —. 6. 10. p. —. —.
Viasgrád	—. 9. 40. p. —. 6. 10. p. —. —.
N.-Mars	—. 5. 30. p. —. 6. 10. p. —. —.
Sombórh	—. 10. 15. p. —. 6. 10. p. —. —.
Dömöröl	—. 10. 30. p. —. 7. 30. p. —. —.
Erkény Esztigomba	11. 30. —. 8. 20. p. —. —.

Lelet.

Esztigomból Pestre	6. 30. p. reg. 3. 6. 30. p. n.
Sombórh	—. 4. 35. p. —. 4. 5. p. —. —.
Dömöröl	—. 4. 55. p. —. 4. 5. p. —. —.
N. Mars	—. 5. 30. p. —. 4. 5. p. —. —.
Viasgrád	—. 5. 20. p. —. 4. 5. p. —. —.
Verczőcöl	—. 5. 40. p. —. 5. 10. p. —. —.
Viasgrád	—. 6. 6. p. —. 5. 10. p. —. —.
Esztigony	—. 6. 30. p. —. 5. 30. p. —. —.
Erkény Pestre	—. 6. 40. p. —. 7. 10. p. —. —.

Az itközöben esztigomokra érkezés itje nagy kitett indok. Helyesen a víz állásától és jógárástól, a víz állásól órák csak jógárástól érendük. A végülőmásokról az emeláris pontosan az előfőfőfőben hán történik.

A hajók a gyűmös szállítási végülő követően a gyűmös piac mellett is megállnak. A napnál jobban alkalmas kirándulásokra.

Bécsi börze távirata jul. 6-án.

Arany	—	—	5.37
Érték	—	—	109. —
Nemzet kölcsön	—	—	71.65
1860-ik államkölcsön	—	—	105. —
5% metallikus	—	—	64.45
Bankrészenyek	—	—	852. —
London	—	—	111.65
Hitelintéz. részv.	—	—	330.30

NYILV(TÉR.)

A szerdai szerenadrét ezer köszinet mond H. L., I. L. és P. F. uraknak

Sőke Julianna, szolgó.

*) Az e rovataban közöltétek nem felelő a Szerkesztő.